

Ποιες ιστορικές δεξιότητες πρέπει να καλλιεργούμε με τη χρήση ιστορικών πηγών στη διδασκαλία;

1. Αναγνώριση ή εξακρίβωση της περικειμενικής ταυτότητας της πηγής (ποιος-πότε-πού-σε ποιον απευθύνεται κτλ.)
2. Κατανόηση και χρήση ιστορικών εννοιών
3. Γραπτή και προφορική έκφραση ιστορικού λόγου σε διάφορα επικοινωνιακά πλαίσια (αφηγηματικά, αναλυτικά, ερμηνευτικά κείμενα, επιστολές, απομνημονεύματα, ειδησεογραφία, προπαγάνδα, συνθηματικός λόγος, αγώνας επιχειρημάτων κτλ.)
4. Κατανόηση και χρήση εννοιών του ιστορικού χρόνου (προσανατολισμός και κίνηση στον άξονα του ευθύγραμμου χρόνου, κατανόηση των εννοιών του βραχέος, μέσου και μακρού χρόνου, της εξέλιξης, της συνέχειας και ασυνέχειας, αλλαγής κτλ.)
5. Κατανόηση και χρήση γεωγραφικών εννοιών-ικανότητα ανάγνωσης ιστορικών χαρτών.
6. Εντοπισμός ομοιοτήτων και διαφορών ανάμεσα σε πηγές
7. Αποκάλυψη στάσεων, στερεοτύπων και προκαταλήψεων του ιστορικού παρελθόντος. Σύγκριση με ανάλογες στάσεις, στερεότυπα και προκαταλήψεις των σύγχρονων κοινωνιών
8. Διατύπωση υποθέσεων εργασίας. Επαλήθευση, αναθεώρηση ή απόρριψή τους μετά από τη μελέτη πηγών.
9. Διακρίβωση των αιτιακών σχέσεων που συνδέουν ιστορικά γεγονότα μεταξύ τους.
10. Αντιπαραβολή αντικρουόμενων πηγών
11. Διαχείριση συγκρουσιακών θεμάτων-διατύπωση εναλλακτικών προτάσεων
12. Ιστορική ενσυναίσθηση
13. Ιστορική φαντασία

